

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เรื่อง มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และมติสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๗

๓.๒ ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

๓.๓ ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ก.พ.อ.” หมายถึง คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“สภาสถาบัน” หมายถึง สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

“สถาบัน” หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

“คณะกรรมการบริหารงานบุคคล” หมายถึง คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

“คณะ” หมายถึง คณะ สำนัก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการในสังกัด

“ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ” หมายถึง บุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ได้รับเงินเดือนขั้นสูง และผู้ต่อเวลาราชการ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย หรือทำหน้าที่วิจัยโดยเฉพาะ

“ผู้ต่อเวลาราชการ” หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ซึ่งได้รับอนุมัติให้รับราชการต่อตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด และให้หมายความรวมถึงพนักงานสถาบันและพนักงานวิชาการที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ซึ่งสภาสถาบันอนุมัติให้ต่อสัญญาจ้างตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สถาบันกำหนด”

“ตำแหน่งบริหาร” หมายถึง ตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก และประธานสภาคณาจารย์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

“ปี” หมายถึง ปีงบประมาณ

“กรณีศึกษา” หมายถึง กรณีศึกษา (Case Study) ซึ่งเป็น Research Based Case

“ภาระงานสอน” หมายถึง การถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ครอบคลุมการสอนทุกประเภท เช่น งานสอนแบบบรรยาย งานสอนปฏิบัติการ งานสอนภาคสนาม งานควบคุมวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

“ภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่น” หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานวิจัย บทความวิจัย กรณีศึกษา บทความทางวิชาการ ตำรา หนังสือ ผลงานวิชาการรับใช้สังคม หรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

“ภาระงานบริการวิชาการ” หมายถึง งานที่มีลักษณะนำความรู้ที่มีอยู่แล้วไปช่วยทำความเข้าใจกับปัญหา แก้ปัญหา หรือปรับปรุงพัฒนาตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงงานส่งเสริม เผยแพร่ความรู้ ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพต่อกลุ่มบุคคล องค์กร สังคม ประเทศ หรือนานาชาติ และหมายความรวมถึงงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีลักษณะงานหรือกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอันเป็นการดำรงไว้ซึ่งคุณค่า อัตลักษณ์ของชาติ รวมทั้งปลูกฝังความเป็นชาติในลักษณะต่างๆ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีมีข้อขัดข้องหรือมีปัญหาจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้เสนออธิการบดีเพื่อพิจารณานำเสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลเพื่อวินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๖ ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการของสถาบันมีมาตรฐานภาระงานทางวิชาการโดยคำนวณเป็นคะแนน จำนวน ๑๐๐ คะแนน ประกอบด้วยภาระงาน ๓ ด้าน ได้แก่ ภาระงานสอน ๔๐ คะแนน ภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่น ๔๐ คะแนน และภาระงานบริการวิชาการ ๒๐ คะแนน เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการที่คณะหรือสถาบันจ้างให้ทำหน้าที่วิจัยโดยเฉพาะ ให้ภาระงานทางวิชาการ ๑๐๐ คะแนน ประกอบด้วยภาระงาน ๒ ด้าน ได้แก่ ภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่น ๘๐ คะแนน และภาระงานบริการวิชาการ ๒๐ คะแนน

นอกจากภาระงานทางวิชาการ จำนวน ๑๐๐ คะแนนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สถาบันกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการมีภาระงานอื่นๆ ที่สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันหรือคณะ หรือหลักสูตรและวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับหรือประกาศของสถาบัน

ข้อ ๗ ภาระงานสอน ๔๐ คะแนน ประกอบด้วย งานสอน ๓ วิชา

ข้อ ๘ ภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่น ๔๐ คะแนน โดยผลงานทางวิชาการแต่ละประเภทมีคะแนนตามเอกสารแนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๙ ภาระงานบริการวิชาการ ๒๐ คะแนน ประกอบด้วย งานฝึกอบรม งานบริการวิชาการอื่น และงานภารกิจสถาบัน โดยงานบริการวิชาการแต่ละงานมีคะแนนตามที่สถาบันประกาศกำหนด ทั้งนี้ งานฝึกอบรมและงานภารกิจสถาบันจะต้องมีคะแนนรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ คะแนน ยกเว้นที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗

ข้อ ๑๐ การนับคะแนนภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่น ให้มีวิธีการนับ ดังนี้

๑๐.๑ กรณีเป็นเจ้าของผลงานแต่เพียงผู้เดียว ให้นับได้เท่ากับคะแนนปกติที่กำหนดไว้ เช่น กรณีที่ผลงานนั้นมีคะแนนปกติ ๑๒๐ คะแนน ให้นับได้ ๑๒๐ คะแนน เป็นต้น

๑๐.๒ กรณีเป็นผลงานที่ทำร่วมกัน ๒ คน ให้นับได้เท่ากับร้อยละ ๗๕ ของคะแนนปกติที่กำหนดไว้ต่อคน โดยไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการมีส่วนร่วมในผลงาน เช่น กรณีที่ผลงานนั้นมีคะแนนปกติ ๑๒๐ คะแนน ให้นับได้คนละ ๙๐ คะแนน เป็นต้น

๑๐.๓ กรณีเป็นผลงานที่ทำร่วมกัน ๓ คน ให้มีคะแนนเท่ากับ ๑.๕ เท่าของคะแนนปกติที่กำหนดไว้ และให้ผู้มีส่วนร่วมแต่ละคนมีคะแนนตามสัดส่วนการมีส่วนร่วมในผลงาน โดยคะแนนรวมทั้ง ๓ คนต้องไม่เกิน ๑.๕ เท่าของคะแนนปกติที่กำหนดไว้ และการนับคะแนนในกรณีนี้ จะต้องไม่มีใครคนใดคนหนึ่งมีคะแนนเกินร้อยละ ๗๕ ของคะแนนปกติที่กำหนดไว้ เช่น กรณีที่ผลงานนั้นมีคะแนนปกติ ๑๒๐ คะแนน ให้มีคะแนนเท่ากับ ๑๘๐ คะแนน และให้ผู้มีส่วนร่วมแต่ละคนมีคะแนนตามสัดส่วน

การมีส่วนร่วมในผลงาน โดยคะแนนรวมทั้ง ๓ คนต้องไม่เกิน ๑๘๐ คะแนน และการนับคะแนนในกรณีนี้ ต้องไม่มีใครคนใดคนหนึ่งมีคะแนนเกิน ๙๐ คะแนน เป็นต้น

๑๐.๔ กรณีเป็นผลงานที่ทำร่วมกัน ๔ คนขึ้นไป ให้มีคะแนนเท่ากับคะแนนปกติที่กำหนดไว้ และให้ผู้มีส่วนร่วมแต่ละคนมีคะแนนตามสัดส่วนการมีส่วนร่วมในผลงาน แต่คะแนนรวมทุกคนต้องไม่เกินคะแนนปกติที่กำหนดไว้ และการนับคะแนนในกรณีนี้ จะต้องไม่มีใครคนใดคนหนึ่งมีคะแนนเกินร้อยละ ๗๕ ของคะแนนปกติที่กำหนดไว้ เช่น กรณีที่ผลงานนั้นมีคะแนนปกติ ๑๒๐ คะแนน ให้มีคะแนนเท่ากับ ๑๒๐ คะแนน และให้ผู้มีส่วนร่วมแต่ละคนมีคะแนนตามสัดส่วนการมีส่วนร่วมในผลงาน โดยคะแนนรวมทุกคนต้องไม่เกิน ๑๒๐ คะแนน และการนับคะแนนในกรณีนี้ ต้องไม่มีใครคนใดคนหนึ่งมีคะแนนเกิน ๙๐ คะแนน เป็นต้น

ข้อ ๑๑ การนับภาระงานสอน ให้นับเฉพาะงานสอนในรอบปีการศึกษาที่อยู่ในช่วงปีงบประมาณที่ต้องรายงานภาระงานประจำปี และหมายความรวมถึงงานสอนที่สะสมมาจากปีก่อนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ ด้วย

ให้มีลำดับและวิธีการนับตามที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการมีภาระงานใดไม่ครบถ้วน ให้สามารถนำคะแนนส่วนเกินของภาระงานต่อไปนี้ไปทดแทนได้

๑๒.๑ คะแนนภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่นสามารถนำไปทดแทนคะแนนภาระงานสอนได้ แต่ให้ทดแทนได้ไม่เกิน ๒๖.๖๗ คะแนน เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ให้ทดแทนได้ไม่เกิน ๑๓.๓๓ คะแนน

๑๒.๒ คะแนนภาระงานสอนสามารถนำไปทดแทนคะแนนภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่นได้ แต่ให้ทดแทนได้ไม่เกิน ๒๐ คะแนน เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ให้ทดแทนได้ไม่เกิน ๑๐ คะแนน

๑๒.๓ คะแนนงานภารกิจสถาบันสามารถนำไปทดแทนคะแนนงานบริการวิชาการอื่นได้ การทดแทนภาระงานตามความในข้อ ๑๒.๑ ข้อ ๑๒.๒ และข้อ ๑๒.๓ ให้ทดแทนได้ในอัตรา ๑ คะแนนต่อ ๑ คะแนน และนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งไม่สามารถทดแทนกันได้

ข้อ ๑๓ การสะสมคะแนนจากภาระงาน มีดังนี้

๑๓.๑ ในกรณีที่มีคะแนนภาระงานสอนเกินมาตรฐานภาระงานสอน และผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการไม่ประสงค์เบิกเงินค่าสอนเกินภาระงานสอน ให้สามารถนำไปใช้เป็นการภาระงานของปีถัดไปได้เพียง ๑ ปี โดยจะต้องเป็นการใช้เป็นการภาระงานเพื่อการชดเชยคะแนนภาระงานสอนที่ขาดเท่านั้น แต่ในกรณีที่มิใช่คะแนนภาระงานสอนในปีนั้นครบถ้วนตามเกณฑ์มาตรฐานหรือเกินเกณฑ์มาตรฐานแล้ว ภาระงานสอนส่วนที่เกินของปีที่ผ่านมาซึ่งสะสมไว้นั้นไม่สามารถใช้นับเป็นคะแนนภาระงานได้ และไม่สามารถนำไปเบิกเงินค่าสอนเกินเกณฑ์มาตรฐานภาระงานได้อีก โดยให้ตัดทิ้งทันที

๑๓.๒ ในกรณีที่มีคะแนนภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่นเกินมาตรฐานภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่น ให้สามารถสะสมได้ โดยไม่มีตัดทิ้ง เว้นแต่กรณีที่มีการใช้คะแนนภาระงานด้านอื่นทดแทนคะแนนภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่น ไม่สามารถนำคะแนนภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่นนั้นสะสมไว้ได้

คะแนนภาระงานบริการวิชาการไม่สามารถสะสมไปใช้ในปีถัดไปได้

ข้อ ๑๔ งานวิจัยที่ทำร่วมกับนักศึกษาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการเป็นที่ปรึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของการวิจัยไม่อยู่ภายในบังคับของข้อ ๑๐ โดยการนับคะแนนงานวิจัยตามความในข้อนี้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการมีคะแนนตามสัดส่วนการมีส่วนร่วมในผลงาน โดยคะแนนของงานวิจัยตามข้อนี้จะมีคะแนนไม่เกินคะแนนปกติที่กำหนดไว้ แต่การนับคะแนนในกรณีนี้ ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการซึ่งเป็นที่ปรึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีคะแนนไม่เกินครึ่งหนึ่งของคะแนนปกติ

ข้อ ๑๕ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสำนัก ให้ถือว่าปฏิบัติงานด้านการบริหารเทียบเท่ามาตรฐานภาระงานทางวิชาการได้ทั้งหมด

ข้อ ๑๖ ประธานสภาคณาจารย์ให้มีมาตรฐานภาระงานทางวิชาการในอัตราร้อยละ ๕๐ ของภาระงานแต่ละด้าน กล่าวคือ ภาระงานสอน ๒๐ คะแนน ภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่น ๒๐ คะแนน และภาระงานบริการวิชาการ ๑๐ คะแนน โดยงานฝึกอบรมและหรืองานภารกิจสถาบันจะต้องมีคะแนนรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๕ คะแนน

ข้อ ๑๗ ผู้ดำรงตำแหน่งรองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก และผู้ช่วยอธิการบดี ให้มีมาตรฐานภาระงานทางวิชาการในอัตราร้อยละ ๕๐ ของภาระงานแต่ละด้าน กล่าวคือ ภาระงานสอน ๒๐ คะแนน ภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่น ๒๐ คะแนน และภาระงานบริการวิชาการ ๑๐ คะแนน โดยงานฝึกอบรมและหรืองานภารกิจสถาบันจะต้องมีคะแนนรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๕ คะแนน

ข้อ ๑๘ บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ (Proceedings) และได้ใช้เป็นภาระงานทางวิชาการในปีใดแล้ว เมื่อได้มีการแก้ไขปรับปรุงใหม่และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการ ให้สามารถนำมาใช้เป็นภาระงานทางวิชาการได้อีก

ข้อ ๑๙ คำนิยาม รูปแบบ ลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทุกประเภทจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด

ข้อ ๒๐ ในปีใดผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการที่ได้รับบรรจุใหม่ เกษียณอายุราชการ ได้รับแต่งตั้งหรือพ้นจากตำแหน่งบริหารตามข้อ ๑๕ ลาป่วย ลาคลอดบุตร ลาอุปสมบท ลาศึกษาต่อต่างประเทศ ลาไปศึกษาเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หรือลาราชการประเภทอื่น ซึ่งมีวันลาติดต่อกันเกิน ๓ เดือน และมีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งวิชาการไม่ครบปี ให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการนั้นมีภาระงานสอนและภาระงานบริการวิชาการตามสัดส่วนที่ปฏิบัติงานจริงในตำแหน่งวิชาการ

ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการที่ได้รับแต่งตั้งหรือพ้นจากตำแหน่งบริหารตามข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ระหว่างปีการศึกษาหรือปีงบประมาณ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการนั้นมีภาระงานสอนและภาระงานบริการวิชาการตามสัดส่วนที่ปฏิบัติงานทั้งในตำแหน่งบริหารและตำแหน่งวิชาการ

การคำนวณระยะเวลาเพื่อคิดสัดส่วนการปฏิบัติงานตามข้อนี้ หากมีเศษวันไม่ถึงสิบหกวันให้ตัดทิ้ง แต่หากมีเศษวันตั้งแต่สิบหกวันขึ้นไปให้ปัดเป็นหนึ่งเดือน

ข้อ ๒๑ ในปีใดผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการที่ได้รับบรรจุใหม่ เกษียณอายุราชการ ได้รับแต่งตั้งหรือพ้นจากตำแหน่งบริหารตามข้อ ๑๕ ลาป่วย ลาคลอดบุตร ลาอุปสมบท ลาศึกษาต่อต่างประเทศ ลาไปศึกษาเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หรือลาราชการประเภทอื่น ซึ่งมีวันลาติดต่อกันเกิน ๓ เดือน และมีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งวิชาการไม่ครบเก้าเดือน ให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการนั้นได้รับยกเว้นภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่นทั้งหมดสำหรับปีนั้น

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการมีระยะเวลาการปฏิบัติงานในตำแหน่งวิชาการตั้งแต่เก้าเดือนแต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการนั้นมีภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่นตามสัดส่วนที่ปฏิบัติงานจริงในตำแหน่งวิชาการ

ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการที่ได้รับแต่งตั้งหรือพ้นจากตำแหน่งบริหารตามข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ระหว่างปี ให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการนั้นมีภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่นตามสัดส่วนที่ปฏิบัติงานทั้งในตำแหน่งบริหารและตำแหน่งวิชาการ

การคำนวณระยะเวลาเพื่อคิดสัดส่วนการปฏิบัติงานตามข้อนี้ หากมีเศษวันไม่ถึงสิบหกวันให้ตัดทิ้ง แต่หากมีเศษวันตั้งแต่สิบหกวันขึ้นไปให้ปัดเป็นหนึ่งเดือน

ข้อ ๒๒ นอกจากการปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานทางวิชาการดังกล่าวแล้ว ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการจะต้องมีส่วนร่วมในภาระงานอื่นๆ ตามที่สถาบันหรือคณะเห็นชอบ หรือได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ ๒๓ ให้สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ และกรณีที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

การใดที่ข้อบังคับนี้ และสถาบันมิได้ประกาศกำหนดสำหรับมาตรฐานภาระงานทางวิชาการไว้เป็นการเฉพาะ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการผลการดำเนินงานตามข้อบังคับนี้ต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อนำเสนอสภาสถาบัน และคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ให้นำผลการปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานทางวิชาการประจำปีไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานในปีงบประมาณถัดไป สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการที่ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานภาระงานทางวิชาการนี้ได้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการนั้นได้รับการพิจารณาความดีความชอบเพื่อเลื่อนเงินเดือนประจำปีได้ไม่เกินอัตราที่สถาบันประกาศกำหนด

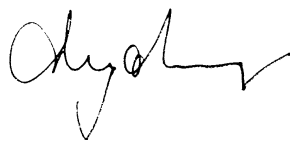
ข้อ ๒๕ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลอาจอนุมัติลด ปรับ ยกเว้น หรือกำหนดมาตรฐานภาระงานทางวิชาการที่แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ข้างต้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการหรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารเป็นรายกรณีได้

ข้อ ๒๖ ผลงานที่สามารถนับเป็นคะแนนภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่นตามข้อบังคับนี้ จะต้องเป็นผลงานที่ไม่เคยใช้นับเป็นภาระงานทางวิชาการหรือภาระงานในปีใดมาก่อนนี้ และจะต้องเป็นผลงานที่เกิดขึ้นไม่ก่อนวันที่ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๒ มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๒๗ ให้การดำเนินการตามมาตรฐานภาระงานของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือปีการศึกษา ๒๕๕๗ ตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๗ และข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการ

ข้อ ๒๘ ในระหว่างที่สถาบันมิได้ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการเพิ่มเติมจากข้อบังคับนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(รองศาสตราจารย์ ดร.จिरายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

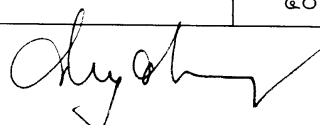

เอกสารแนบท้ายข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๘

รายละเอียดและคะแนนของภาระงานวิจัยและงานวิชาการอื่นแต่ละประเภท

ลำดับที่	ผลงานทางวิชาการ	คะแนน ปกติ	หมายเหตุ
๑ งานวิจัย กรณีศึกษา และบทความทางวิชาการ			
๑.๑	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล SCImago 1 st quartile	๑๒๐	
๑.๒	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล SCImago 2 nd quartile	๑๐๐	
๑.๓	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล SCImago 3 rd quartile	๘๐	
๑.๔	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล SCImago 4 th quartile	๖๐	
๑.๕	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล ISI และมีค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) ของปีที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อยู่ในช่วงอันดับที่ ๑ ของสาขา	๑๒๐	
๑.๖	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล ISI และมีค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) ของปีที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อยู่ในช่วงอันดับที่ ๒ ของสาขา	๑๐๐	
๑.๗	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล ISI และมีค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) ของปีที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อยู่ในช่วงอันดับที่ ๓ ของสาขา	๘๐	
๑.๘	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล ISI และมีค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) ของปีที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่อยู่ในช่วงอันดับที่ ๔ ของสาขา	๖๐	
๑.๙	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมวิชาการระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูล SCImago โดยไม่มีภาระระบุ quartile	๖๐	

ลำดับที่	ผลงานทางวิชาการ	คะแนน ปกติ	หมายเหตุ
๑.๑๐	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลที ก.พ.อ. กำหนด หรือที่สถาบันรับรองเพิ่มเติมตามประกาศ ก.พ.อ.	๖๐	
๑.๑๑	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่เผยแพร่ในระดับชาติซึ่งเป็นวารสารทางวิชาการหรือฐานข้อมูล TCI กลุ่ม ๑ และกลุ่ม ๒ หรือที่สถาบันรับรองเพิ่มเติมตามประกาศ ก.พ.อ.	๔๐	
๑.๑๒	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ International Conference on Advancement of Development Administration (ICADA), International Conference for Case Studies on Development Administration (ICCS) และการประชุมวิชาการระดับนานาชาติอื่นๆ ที่สถาบันหรือหน่วยงานภายในสถาบันเป็นผู้จัด	๓๐	
๑.๑๓	บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติและระดับนานาชาติอื่นที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลตามข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๒ หรือหนังสือรวมบทความที่มีการบรรณาธิการ ระดับชาติและระดับนานาชาติ ทั้งนี้ ผู้จัดต้องไม่อยู่ใน Beall's List	๒๐	
๑.๑๔	งานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนหรือได้รับว่าจ้างจากหน่วยงานภายนอกสถาบันระดับกรม องค์กรมหาชน หรือเทียบเท่าขึ้นไป	๒๐	
๒ ตำราหรือหนังสือ			
๒.๑	ตำราหรือหนังสือภาษาต่างประเทศที่มีผู้ทรงคุณวุฒิประเมินไม่น้อยกว่า ๒ คน และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่โดยโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามที่สถาบันกำหนด (กรณีมีการแปลตำราหรือหนังสือนั้นเป็นภาษาอื่นให้นับได้แค่ครั้งเดียว)	๑๒๐	
๒.๒	ตำราหรือหนังสือภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศที่มีผู้ทรงคุณวุฒิประเมินไม่น้อยกว่า ๒ คน และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่โดยโรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์ภายในประเทศ (กรณีมีการแปลตำราหรือหนังสือนั้นเป็นภาษาอื่นให้นับได้แค่ครั้งเดียว)	๘๐	
๒.๓	ตำราภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศที่ได้รับการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่า ๒ คนและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะและ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น (กรณีมีการแปลตำราหรือหนังสือนั้นเป็นภาษาอื่นให้นับได้แค่ครั้งเดียว)	๔๐	
๒.๔	งานแปลตำราหรือหนังสือวิชาการที่ได้รับลิขสิทธิ์อย่างถูกต้อง	๔๐	
๓ ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม			
๓.๑	ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคมที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด	๔๐	
๔ ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น			
๔.๑	สิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตร	๔๐	

เอกสารแนบท้ายข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๘

ตัวอย่างการคำนวณค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF)
เพื่อกำหนดช่วงอันดับของวารสารทางวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูล ISI

การคำนวณช่วงอันดับของค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) ตามข้อ ๑.๕-๑.๘ ของตารางรายละเอียดและคะแนนของภาระงานด้านผลงานทางวิชาการแต่ละประเภท คำนวณจาก

ค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) สูงสุดของสาขา

๔

กรณีตัวอย่าง วารสาร A เป็นวารสารทางวิชาการที่อยู่ในสาขาบริหารธุรกิจ มีค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) เท่ากับ ๒.๑๒๕ และมีวารสารทางวิชาการที่มีค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสารสูงสุดในสาขาบริหารธุรกิจ เท่ากับ ๔.๐๐๐ ดังนั้น การคำนวณช่วงตามข้อ ๑.๕-๑.๘ ของตารางรายละเอียดและคะแนนของภาระงานด้านผลงานทางวิชาการแต่ละประเภทจึงเป็น

$$\frac{๔.๐๐๐ \text{ (ค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร)}}{๔ \text{ (ช่วงตามข้อ ๑.๕-๑.๘)}} = ๑$$

ตามสูตรการคำนวณข้างต้น สามารถแบ่งช่วงอันดับได้ดังนี้

ช่วงอันดับที่ ๑ คือ วารสารทางวิชาการที่มีค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) ระหว่าง ๓.๐๐๑-๔.๐๐๐

ช่วงอันดับที่ ๒ คือ วารสารทางวิชาการที่มีค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) ระหว่าง ๒.๐๐๑-๓.๐๐๐

ช่วงอันดับที่ ๓ คือ วารสารทางวิชาการที่มีค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) ระหว่าง ๑.๐๐๑-๒.๐๐๐

ช่วงอันดับที่ ๔ คือ วารสารทางวิชาการที่มีค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) ระหว่าง ๐.๐๐๑-๑.๐๐๐

ดังนั้น วารสาร A เป็นวารสารทางวิชาการที่มีค่าดัชนีผลกระทบการอ้างอิงวารสาร (Journal Impact Factor: JIF) อยู่ในช่วงอันดับที่ ๒ (๒.๐๐๑-๓.๐๐๐) ทำให้บทความวิจัยหรือกรณีศึกษาหรือบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร A จะมีคะแนนเท่ากับ ๑๐๐ คะแนน